

Збірник наукових праць

4. Фізіолог: Слово и сказание о зверех и птахах // Изборник. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://litopys.org.ua/oldukr2/oldukr48.htm>
5. Шевчук Т. Емблематичні збірки XVII-XVIII ст. у рецепції Григорія Сковороди / Т. Шевчук // Слово і час. – № 7. – 2010. – С. 71-84.
6. Юрченко А. Александрийский Физиолог. Зоологическая мистерия / А. Юрченко. – СПб: Евразия, 2001. – 448 с.
7. Aberdeen Bestiary. Access Mode: <https://www.abdn.ac.uk/bestiary/>
8. Rochester Bestiary (digital copy). Access Mode: http://www.bl.uk/manuscripts/FullDisplay.aspx?ref=Royal_MS_12_f_xiii
9. Symbola et emblemata (digital copy). Access Mode: <http://www.archive.org/details/symbolaetemblema00laf>

ІНФОТЕХНОЛОГІЇ ТА ІНОЗЕМНА МОВА У ВИЩОЇ ШКОЛІ

Галина Олейнікова
кандидат філологічних наук, доцент,
Ізайльський державний гуманітарний університет

XXI століття верифікує себе постіндустріальним, де домінує інноваційний сектор економіки та високоякісна, неупереджена наука з різноманітною індустрією знань. Суспільство, наука та культура – це єдине ціле, яке постійно розвивається, збагачується, взаємодоповнюється та надає імпульси для подальшого розвитку людства. Зміни як в науці, так і в суспільстві безпосередньо впливають на ріст свідомості людей, що призводить до стимуляції виникнення нового відношення до процесу освіти та виникненню нових методів та прийомів передачі та отримання знань.

Провідним завданням української освіти є формування соціокультурної компетенції тих, хто навчається. Остання передбачає вміння оперувати системою соціокультурних знань та навичок в умовах діалогу культур або ж на міжкультурному рівні.

Соціокультурна компетенція включає в себе соціолінгвістичну, загальнокультурну та країнознавчу. Всі ці складові компетенції знаходять своє яскраве відображення у процесі навчання іноземної мови учнів та студентів.

Володіти знаннями про країну, духовними цінностями та культурними традиціями, мова якої вивчається, знати особливості національного менталітету та володіти знанням іншомовної культури, вміти робити правильний вибір стилю спілкування, правильно використовувати соціально марковані мовні одиниці при мовленні у різних сферах міжкультурного спілкування, а також сприйнятливість до схожостей та відмінностей між рідними та іншомовними соціокультурними явищами – всі ці складові соціокультурної компетенції можна розвинути та успішно застосовувати при навчанні іноземної мови, за умови грамотного та ефективного використання інформаційних засобів та комунікаційних технологій.

Різноманітне використання інформаційних засобів та комунікаційних технологій на заняттях визначають стрімке використання їх при навчальному процесі, що, безсумнівно, сприяє модернізації та продуктивності всього освітнього простору.

Важливою складовою педагогічної майстерності викладача при сучасних умовах є його відповідність рівню розвитку науки та техніки, його вмінню вирішувати професійні задачі із застосуванням інформаційних комп'ютерних технологій.

Так що ж таке інформаційні комп'ютерні технології (далі ІКТ)? ІКТ – це «система методів та способів збору, накопичення, зберігання, пошуку, передачі, обробки та видачі інформації за допомогою комп'ютерів та комп'ютерних ліній зв'язку» [1]. ІКТ як правило, представляють собою такі технічні засоби як аудіо, відео, комп'ютер, інтернет.

Використання комп'ютерів при навчанні іноземної мови суттєво підвищує інтенсивність освітнього процесу. Інтерактивне навчання за допомогою комп'ютерних програм, а саме навчальна колекція Oxford Platinum,

Збірник наукових праць

Bridge to English, Busuu the language learning community, «New Total English, Intermediate – Advanced Teacher’s Book with Test Master CD-ROM», Language Leader (видавництво «Pearson Longman ELT», 2007), «Професор Хіггінс. Англійська без акценту!» (видавництво «Істра Софт») та інші, сприяють реалізації цілого комплексу методичних, педагогічних, дидактичних, психологічних принципів, а також робить процес навчання більш цікавим. Однак, необхідно пам’ятати, що комп’ютер не може замінити викладача. Тут необхідне ретельне планування часу роботи з комп’ютером, його доцільне використання.

Сьогодні при навчанні іноземної мови як у середній, так і в вищій школі, широке використання отримали мультимедійні технології. Неможливо уявити навчальний процес без мультимедійних презентацій. Саме проектна діяльність – це вагомий бік використання ІКТ при навчанні іноземної мови.

Метод проектів – це «засіб досягнення дидактичної мети через детальну розробку проблеми, яка має завершитися цілком реальним, відчутним практичним результатом, оформленим тим чи іншим чином» [5].

Завдяки проектній діяльності студенти можуть самостійно обирати тему своєї творчої роботи, використовуючи різноманітні джерела інформації та обирати засіб її демонстрації. Крім того, за допомогою проектного методу їм надається чудова нагода використовувати іноземну мову в ситуаціях повсякденного спілкування. Проектна діяльність сприяє вдосконаленню навичок роботи студентів з комп’ютером та іншими сучасними технічними засобами. Студенти освоюють електронні версії словників, довідників, енциклопедій; розширюють мовні знання; підвищують рівень практичного використання іноземної мови. Використання подібних інтернет-технологій припускає збільшення сили творчого потенціалу, дає можливість обміну соціокультурними цінностями, допомагає посилено вивчати іноземну мову та подолати комунікативний бар’єр.

Так, в Ізмаїльському державному гуманітарному університеті студенти різних курсів готують власні проекти за темами, які допомагають їм поглибити

свої знання про країну, мова якої вивчається, а саме : «Holidays in Great Britain», «Education in Great Britain», «Meals», «The life of Queen», «The political system of the country» «High Education in America, Great Britain, Ukraine» тощо.

Проведення власного дослідження певної теми розширює кругозір студентів, підвищує мотивацію до вивчення мови та спілкування з носіями. Такі роботи привносять різноманітність у навчальний процес та допомагають повернути інтерес студентів до навчання та більш ефективно вирішити цілий ряд лінгводидактичних задач. До цих задач ми можемо віднести такі: розвиток вмінь аудіювання за допомогою оригінальних звукових матеріалів; розвиток рецептивних граматичних вмінь читання, використовуючи тексти різного рівня складності; формування навиків письма, надсилаючи відповіді партнерам за допомогою електронної пошти; розвиток вмінь говоріння з використанням веб камер; контроль рівня словарного запасу студентів за допомогою тестових програм; розвиток лексико-граматичних вмінь перекладу; використання системи машинного перекладу з метою придбання вміння редагування тексту; розширення кругозору студентів на основі лінгвокраїнознавчого матеріалу глобальної мережі. Безсумнівним є розвиток монологічного мовлення студентів, а саме ораторського виступу при презентації своєї роботи.

Отже, використання ІКТ при вивченні іноземної мови включає в себе різноманітні відеоматеріали лінгвокраїнознавчого характеру, тексти для аудіювання, створення та презентація проектів, мультимедійних презентацій, використання електронних словників тощо. Все це сприяє формуванню та удосконаленню вмінь та навичок студентів, розширенню їх мовного матеріалу, проявленню самостійності в роботі над навчальним матеріалом, розвитку творчого потенціалу студентів та їх пізнавальної активності.

1. Азімов Е.Г. Новий словник методичних термінів та понять (теорія та практика навчання мовам). – ІКАР, 2009. – 340 с.

2. Єфременко В.А. Використання інформаційних технологій на уроках іноземної мови // ІЯШ. – 2007. – №8. – С. 18-26

3. Захарова І.Г. Інформаційні технології в освіті: Навчальний посібник для студ. вищ. пед. навч. закладів. – М.: Академія, 2007. – 191 с.
4. Полат Є.С. Метод проектів на уроках іноземної мови // Іноземні мови в школі. – 2000. – № № 2, 3.
5. Сайков Б.П. Організація інформаційного простору освітнього закладу : практичне керівництво. – М.: БІНОМ. Лабораторія знань, 2005. – 374 с.

ЗАКОНОМІРНОСТІ ФОНЕМНОЇ БУДОВИ СЛОВОФОРМ У ГОТСЬКІЙ МОВІ

*Сіун Парк
здобувач,
Київський національний лінгвістичний університет*

Положення про те, що лексика є не просто множиною елементів, а впорядкованою множиною взаємозалежних і взаємообумовлених елементів, тобто систему, повинно бути підтверджено не лише граматичними і семантичними, але й фонологічними критеріями.

Фонологія як наука виникла в кінці першої половини ХХ ст. Першою окремою підсистемою мовної системи, у середині якої були встановлені загальні принципи її будови і виявлені основні типи мовних відношень, став фонологічний рівень мови [19]. «Фонологічно готську словоформу можна розкласти на ієрархію таких ярусів: основа, корінь, склад, послідовність голосних і приголосних фонем» (канонічна форма – *уточнення моє* – П.С.) [15, с. 31].

Структурний характер мови передбачає певну організацію його одиниць [5; 6]. Стійкість відношень між фонемами в межах слова / словоформи залежить від структури мови. Для визначення ролі кожної фонемі в системі мови і, відповідно, дати повну картину її фонемної структури К.Л. Пайк запропонував вивчати дистрибуцію фонем у фразі, слові, морфемах різних типів, складі [13]. Дослідники більше уваги приділяли дистрибутивним характеристикам фонем, ніж фонемній структурі тих мовних одиниць, в яких дистрибуція фонем досліджувалася. Б. Трнка був першим, хто здійснив перший повний